

Under ett rabarberblad

Under ett rabarberblad
ska jag sitta hela dagen.
Munnen röd av smultron,
knäna tätt mot magen.

Det viskar svagt i björkens löv,
det tisslar och det tasslar.
Men ingen ser och ingen hör
hur rabarberbladen prasslar.

Nu ropar de från huset.
De undrar var jag är.
Och undra får de gärna
och leta här och där.

Sen när de letat färdigt
och tittat överallt,
har solen börjat blekna
och det har blivit kallt.

Ett sista sus från björken
och sen så är det natt.

Och mörkt och hiskligt ensamt
och lyst i min rabatt.

Då ser jag plötsligt pappa
med en termos varm choklad
som puttas in med varsam hand
under mitt rabarberblad.

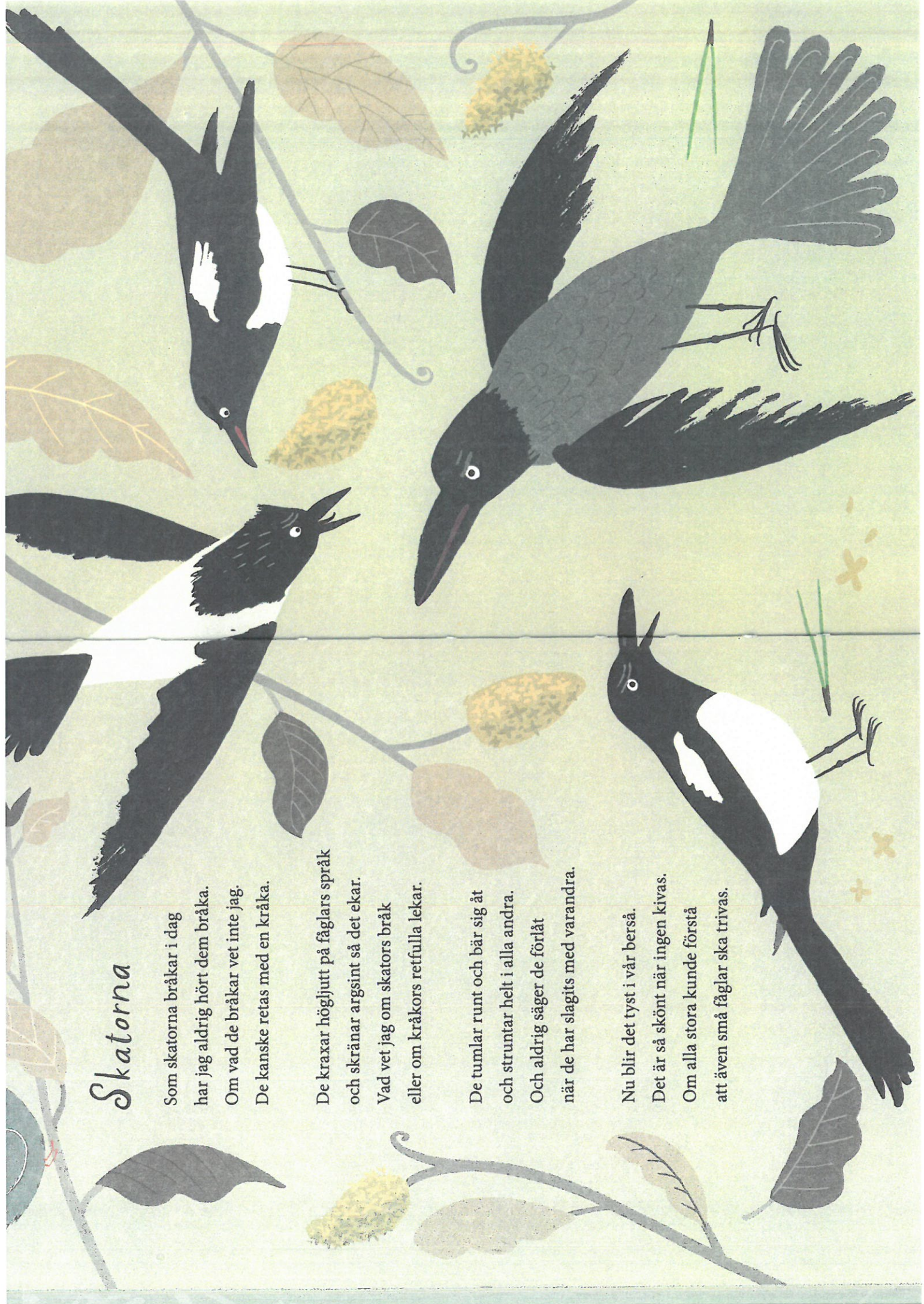
Skatorna

Som skatorna bråkar i dag
har jag aldrig hört dem bråka.
Om vad de bråkar vet inte jag.
De kanske retas med en kråka.

De kraxar högljutt på fåglars språk
och skränar argt så det ekar.
Vad vet jag om skators bråk
eller om kråkors retfulla lekar.

De tumlar runt och bär sig åt
och struntar helt i alla andra.
Och aldrig säger de förlåt
när de har slagits med varandra.

Nu blir det tyst i vår berså.
Det är så skönt när ingen kivas.
Om alla stora kunde förstå
att även små fåglar ska trivas.

Min valp

Min valp är så liten,
den får plats i min hand.
Den lägger sig där
och sover ibland.
Den slår med sin svans,
den rynkar sin nos
och aldrig i livet
att den springer sin kos,
från värmen och lugnet
i min kupade hand,
där min älskade hundvalp
sover ibland.

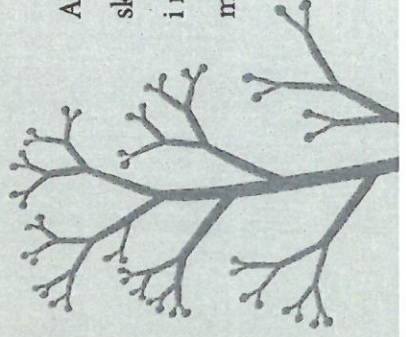
Natten

Vad var det som lät
där ute i natten?
Var det grenar mot rutan?
Var det regn? Var det katten?

Var det tjutande bildäck?
Eller en ambulans?
Ylande vargar?
Kanske inbrott nånstans?

Vad det än var
är det alldeles klart.
Självskrivet, klockrent
och helt uppenbart.

Att aldrig är hörseln
skarpare än
i mörkret här bakom
min persienn.

A stylized illustration of a black bird with a bright orange beak perched on a dark tree branch. The background shows a town at night with grey buildings, some lit windows, and bare trees. A bicycle is parked on a sidewalk. The overall style is flat and modern.

Stilla susar vindarna

Stilla susar vindarna och himmelen är blå
och ändå går en rysning genom kroppen då och då.

Där ute sjunger koltrasten sin glada melodi
som bleknar mellan höghusen när hösten drar förbi.

Och plötsligt ligger isen stum och gnistrar kall i natten,
nyper sista blommorna som vuxit i rabatten.

Men ute på balkongen, ett par träskor blivit kvar.

I dem bor själva sommaren, ännu några dar.

Räven

Räven kommer, lägger sig på lur.
Smyger tyst kring hönans bur.
Kilar tassan under grinden.
Allting stillnar, kall är vinden.

Ängen darrar, skator kraxar.
I buren lilla hönan flaxar.
Solen går och gömmer sig.
Skugga över timotej.

Skimrande likt iskristaller
dropparna från himlen faller.
Fjädrar på en bädd av klöver.
Nu är det klart, nu är det över.

Nu hörs i nattens kalla vind
gnisslet från en öppen grind.
För räven kom och låg på lur
i mörkret bakom hönans bur.

Agneta

Agneta
i en hög med fjädrar låg.
Vad som hände?
Ingen såg.

Det gick så snabbt!
På en minut,
bland våta löv
tog livet slut.

På pinnen där Agneta satt
är det tomt
och tyst
i natt.

Döden dök
från himlen ner.
Sen fanns vår höna
inte mer.

Håll om mig

Håll om mig.

Sitt nära.

Värm mina kalla tassar

mot ditt varma, mjuka skinn.

Sjung för mig

om allt det ljusa

glada

fina.

Sjung för rädda lilla ungen din.